

Östra Finland.

Tidning för medborgerliga intressen och lokalblad för Wiborg.

N° 159.

Onsdagen den 14 Juli.

1886.

Tidningen utgives hvarje helg-fri dag i sitt nuvarande format samt då så erfordras uti extra blad.
Redaktions byrå: Ivanoffskijs gård vid Paradplan, 1 tr. upp.

Prenumerationspris: i Wiborg 12 mk för helt, 9: 25 för trefjerdels, 6: 25 för halft, 3: 25 för fjerdels år; å öfriga orter inom landet med tillägg af försändningskostnaden och postförvaltarearvodet. — I Ryssland: 6 rbl för helt, 4: 75 för trefjerdels, 3: 25 för halft, 1: 75 för fjerdels år.

Ansvarig redaktör:
AXEL SÖDERLUND.
Träffas i redaktionsangelägenheter hvarje dag kl. 1/2 10—1/2 11 f. m.

Annonspris: 10 p., på första sidan 15 p. för petirad eller motsvarande utrymme. Annonser om dödsfall 2 mk, om födde, trolöfvade och vigde 1 mk. Under 40 p. införes ingen annons. — Prenumeration och annonser mottagas i bladets tryckeri, Biakopsgatan n:o 6.

Tidningen hemläses i fästningen, Nystaden o. Petersburgska först., samt utdelas i Kron St Annæ i handl. Schavronkoffs butik o. i Wiborgska först. i apoteket.

IVAR SCHRÖDER, Advokat i Finland. Adress: Wiborg.

Kurser.

Finlands Bank den 14 Juli.			
Förskylling-kurs	Inköps-kurs	Förskylling-kurs	Inköps-kurs
St Petersburg k. s.	246: —	242: —	—
London k. s.	25: 35	—	—
90 dd.	25: 17	25: 08	—
Paris k. s.	100: 50	—	—
90 dd.	99: 80	99: 20	—
Hamburg k. s.	124: 20	—	—
90 dd.	123: 20	122: 70	—
Lübeck k. s.	124: 20	—	—
90 dd.	123: 20	122: 70	—
Berlin k. s.	124: 20	—	—
Frankfurt a. M. k. s.	—	122: 70	—
Amsterdam 90 dd.	208: 40	206: 40	—
Stockholm k. s.	189: —	188: 50	—

F. B. K:s

Läsare! Hälles öppen för kårens medlemmar alla helgdagar från kl. 10 f. m. till 10 e. m. och söknedagar från kl. 7—10 e. m. — Lånebiblioteket hålles öppet hvarje Fredag från kl. 8—9 e. m.

Onsdagen d. 14 Juli Homén, G. W., Ch.

Meteorologiska observationer.

	Termometern Celsius.	Barometern vid 0.	Vindens riktning, styrka.	Himnabildning, utseende.	Nederb. i millim.
den 13 juli					
kl. 2 e. m.	+ 19,0	762,0	SV 5	3	
kl. 9 e. m.	+ 15,2	761,3	SSO 2	2	
den 14 juli					
kl. 7 f. m.	+ 18,4	761,4	SSV 3	2	

OBS! Himnabildningens utseende betecknas med: 0 vid klart väder, med 1 om 1/4 är molnbetäckt, med 2 om halva himlen är molnbetäckt, med 3 om 3/4 å d:o med 4 om det är alldeles mulet.

Läkarenes mottagningstider:

- Doktor *Hoffström* kl. 10—12 f. m. och 5—6 e. m. (Salutorget N:o 2).
• *Heisler* kl. 10—11 f. m., Ryska Realskolan.
• *Palmberg* kl. 10—11 f. m. (Svartmunkegatan, egen gård).
• *Strömberg*, hvardagar från kl. 9 1/2—11 f. m. (Vaktortsgatan N:o 3).
• *Theleff* kl. 9—11 f. m. och 1/2 6—1/2 7 e. m. (Thompsons gård inom f. d. fästningen).
• *Weymarn* kl. 9—11 f. m. och 5—6 e. m. (Röda brunnsstorget N:o 30).
• *Åkesson* kl. 8—10 f. m. och 5—6 e. m. (Alfhans gård i Nystaden).

Tandläkar *Rolle* mottager fr. kl. 9—1 f. m. och 1/2 3—6 e. m. Jakowleffs gård N:o 33 vid Nedra gatan.

Kostnadsfri vaccination

verkställles alla onsdagar kl. 1/2 12 i vaccindepoten (Röda brunns torget n:o 20).

Juridiska ombud:

Andelins advokatkontor öppet kl. 9—10 1/2 f. m. och 5—6 e. m. Westerlings gård, Jernvägsgatan N:o 2.
• *G Sjöstöm*, mottagningstid kl. 8 1/2—10 1/2 f. m. (Öfverstinnan Menets gård, Kron St Annæ N:o 1). Telefon N:o 101.
• *Icar Schröders* advokatkontor, Alexandersperspektiv n:o 17, telefon n:o 4, öppet alla helgfria dagar kl. 9—2.

Pettersson & Sundelius affärsbyrå (Petterssons gård N:o 23 vid Repola gatan) öppen alla helgfria dagar.

Bantåg afgå:

Till St Petersburg alla dagar kl. 6 f. m., 8.15 f. m., 2 e. m. och 7.16 e. m. samt godståg med 3:dje klassens passagerarevagn kl. 11.15 f. m.
Till Helsingfors alla dagar kl. 1.14 e. m. och 11.30 e. m. samt godståg med 3:dje klassens passagerarevagn kl. 3.30 e. m.

Bantåg ankomma:

Från St Petersburg alla dagar kl. 1.4 e. m., 5.15 e. m., 9 e. m. och 11.10 e. m. samt godståg kl. 2.44 e. m.
Från Helsingfors alla dagar kl. 5.45 f. m. o. 7.4 e. m. samt godståg kl. 10.31 f. m.

Poster afgå från Wiborg

alla dagar klockan 12 1/4 på dagen till Alavo, Borgå, Ekenäs, (Fredrikshamn utom lörd- och söndagar), Hangö, Helsingfors, (Kotka utom söndagar, Lovisa utom lördagar), Sveaborg, Tammerfors, Tavastehus, Willmanstrand, Åbo och alla postanstalter och stationer invid jernvägslinien.
Klockan 6 1/2 e. m. till Nykyrka, Perkjärvi, Raivola, St Petersburg, Ryssland och utrikes orter.

Torsdag

kl. 12 1/4 p. d.

Till Alajärvi, Brahestad, Björneborg, Dahlbruk, Gamla Karleby, Himango, Jakobstad, Jämsala, Jyväskylä, Kalajoki, Kemi, Kimito, Mustiala, Mäntsälä, Nystad, Nykarleby, Nivala, Pyhäjoki, Pälkäne, Raumo, Rimito, Rovaniemi, Sodankylä, Salo, Torneå, Uleåborg och Wörå.

All slags korrespondens emottages: Söknedagar från kl. 9—2 på dagen och 4—7 e. m. utom onsdag och lördag eftermiddagar från 4—5. Sön- och helgdagar från kl. 8—9 f. m. och 4—6 e. m.

All slags korrespondens utlämnas: Söknedagar från kl. 9—1 på dagen, 4—6 1/2 e. m. Sön- och helgdagar från 8—9 f. m. samt dessutom orekommenderade bref och tidningar alla dagar kl. 1 1/2—2 på dagen och 8—8 1/2 e. m.

Breflådorna tömmas: i Wiborgska första den och Kron St Annæ kl. 11 f. m. och 5 e. m.; de invid societetshuset, invid Hovings gård vid salutorget, invid Helanders gård å kärret, invid assessor Zweygbergs gård i Petersburgska förstaden: invid Smirnovs gård vid Karelska gatan och invid Zeidlers hus i Papula stadskl. 12 p. d. och 6 e. m.; de invid Wiklundskas huset vid Alexandersperspektivet och invid Golins gård vid Torkelsgatan kl. 12 1/4 p. d. och 6 1/2 e. m. samt den invid posthuset kort före posternas afgång.

Postkontoret hålles öppet: Förrummet för försäljning af frimärken alla söknedagar från kl. 9 f. m. till 9 e. m., Sön- och helgdagar från kl. 8—9 f. m. och 12—9 e. m.

Resande.

Den 13 Juli.

Hotel Belvédère: öfverste Bartschewitsch o. hr Adamowitsch fr. P:burg.

Societetshuset: hr v. Schlozer o. handl. Friesse fr. P:burg samt handl. Elmgren fr. Borgå.

Hôtel Vega: öfverste v. Schoultz med familj fr. Lovisa samt hr Schroeder, von Kerschen o. Dorsselles fr. P:burg.

Hôtel Toivo: handl. Tiainen fr. Sordavala.

Jernvägshotellet: herr Pennanen fr. Kuopio.

Hotel Stockholm: herr Kullirewsk fr. P:burg.

Privat bostad: läraren Rosnell med fru fr. Lappe, Saunalahti N:o 11.

TILL SALU.

Herrar Jägare!

En god harhund försäljes billigt. — Bockgatan 110.

Vin-Auktion

i dag Onsdag den 14 Juli å Auktionskammaren.

Diverse sorter fint rödvin till större delen importeradt på flaskor samt extra fin Sherry på mindre fat om 5 å 7 kr.

BECKER & BLOHMS konkursmassa.

Erlanger-Öl

å 8 Fmk för 25 1/2 flaskor

å 5 ” ” 25 1/2 d:o

(flaskor och korg beräknas extra)

å Förenings-Ölbryggeriet.

Obs! Då detta öl är bryggt på ett vida större quantum malt än vanligt öl, torde dess egenskaper i det närmaste kunna jämföras med porterns.

NYTT! NYTT! Gummi-Bufferar

att användas som resorser för åkdon af alla slag, mycket praktiska, starka och billiga. Tvänne åkdon, försedda med sådana bufferressorer, stå att beses och profköras å Pietilä egendom samt hos hr C. Borenius, Wiborg.

Bufferarna levereras till fabrikspriser och konstruktionsritningar tillhandahållas kostnadsfritt samt närmare upplysningar meddelas.

E. Lönnbeck.

St Petersburg, Wosnesenskij prospekt N:o 20.
Agent för Finland för Rysk-Amerikanska Gummi-Compagniets samtliga fabriker.

UTBJUDES HYRA.

Från 1 September: Ett kvarter om 5 rum, kök och tambur i gården N:o 15 i Salakkalahti stadsdel. — Närmare hos

W. DIPPELL.

Ett trefligt kvarter, i skild byggning, Nystaden, Torkelsgatan 31 — om 6 rum, kök m. m. uthyses från den 1:sta Augusti. Hyran billig. Närmare upplysningar erhålles i „Rossijas kontor“ vid Katharinegatan, eller på stället hos

L. HEROLD.

DIVERSE.

Åt elever, hvilka erhållit vilkor, meddelas undervisning af **Otti Landgrén.** Pantsarläks 36. Kronholms gård.

Fotograferas

alla dagar oberoende af väderleken från kl. 10 till 5 för 7 mark per dussin. **J. Indurskij.** Telefon N:o 104.

Första dividend 40 % i J. F. Albrecht & C:os konkursmassa står att från i dag lyftas hos

EUG. WOLFF.

Hackman & C:o kontor.

Wiborg den 14 Juli 1886.

Bref från St Petersburg.

Till ett svenskt blad skrives: I lägret vid *Krassnoje Selo* inväntar man nu med hvarje dag ankomsten af de två finska bataljoner, och jag vågar säga, att deras inmarsch skall varda ett verkligt „événement“ i lägermötets historia. Några finska officerare och en liten afdelning Nylandsskyttar ha redan under en vecka uppehållit sig vid lägret i *Krassnoje Selo* för att ställa allt i ordning till de två bataljonernas emottagande, och man har förstått att inrätta sig så godt som möjligt under de mindre gynnsamma förhållandena. Finska lägret kommer ej att ligga i skog, som större delen af ryska lägret, och, om sommaren blir särdeles varm, skall det ej bli särdeles angenämt för finska militären. Det finska lägret kommer att bestå af omkring tvåhundra tält för manskap och underbefäl och af en del träbaracker för befälet, läkarne, intendenturen m. m.

De finska barackerna inredas särdeles bekvämt och praktiskt, och fästän de ännu ej äro fullt färdigställda, väcka de de ryska officerarnes beundran och de medge, att de ryska ej kunna uthärda jemförelse med dem.

Man kan ha skäl att förmoda, att det vid hvarje tillfälle, som erbjud sig, under de gemensamma fältöfningarna skall komma att utveckla sig en intressant täflan mellan de båda folken's krigsmanskaper, men finnarne skola troligtvis ej draga det kortaste sträket.

På tal om innevarande års lägersamling vid *Krassnoje Selo* skall jag såsom kuriosum nämna, att storfurst Wladimir Alexandrowitsch såsom öfverste befälhafvande har tillåtit två konstnärer Masurowski och Popoff att vistas i lägret och att vara närvarande vid alla fältöfningarna för att få tillfälle att utbilda sig till bataljmålare. Genom en dagorder har storfursten meddelat detta åt alla truppafdelningar för att det ej skall komma att läggas de båda sträfsamma konstnärerna något hinder i vägen. Herrar Popoff och Masurowski ha, kan jag tro, bjudit tillräcklig garanti för att de ej ämnat utbilda sig till bataljmålare å la Vereschagin, emedan hans genre som bekant ej duger. Det tjenar ju till ingenting att framställa drabningen sådan den är i själva verket; hvarför på lärtet framställa underslitna människokroppar, helt eller till hälften förrutnade lik, om hvilka korparne nu å sin sida leverera batalj? Det är ju rent af hemskt och motbjudande och i stånd att kyla krigsentusiasmen hos föräldrar och värnpliktiga barn — raka motsatsen till hvad en prydlig bataljtafa skall göra.

Det är helt visst ganska förståndigt att ryska regeringen sålunda uppmuntrar framtidsmålningen, och herrar konstnärer göra säkert väl, om de bedrifva sina förstudier så ifrigt som möjligt, ty det skall sannolikt ej komma att dröja särdeles länge, förrän de få tillfälle att aflägga prof på sin skicklighet.

„Journ. de St Pet.“ har ju för endast få dagar sedan med en tydlighet, som ej lemnar något öfrigt att önska, tillkännagit för hela världen hvad man tänker om sakerna på högsta ort och ställe; det var ingen brist på hotelser i den högofficiösa tidningen. Man är ursinnig öfver, att turst Alexander har fått en så öfvervældigande röstöfvervigt i den bulgariska nationalförsamlingen, att de otalige ryske agenterna bland bulgarerna i själva verket ha slösat bort dyrbart *oleum et operam* till alls ingen nytta; man är ond öfver — och det är ej att undra på — att fursten i sitt „trou-tal“ till folkets representanter rent af hade roligt åt den beryktade europeiska areopagens beslut, hvilka till större delen voro dikterade af Ryssland; furst Alexander säger, hvar skåpet skall stå, nationalförsamlingen tackar fursten för de ord,

han talat... mein Liebchen, was willst Du noch mehr?!...

Det går starkt tillbaka med Kronstadt såsom handelshamn, sedan „sjökanalen“ mellan Petersburg och dess hamnstad förklarat sig öppnades för den allmänna trafiken; ganska många handelskontor ha redan blifvit överflyttade till huvudstaden, flere skola troligtvis snart följa efter, och detta skall sannolikt åter utöfva ett visst inflytande och ytterligare minska trafiken med Kronstadt.

Före kanalens öppnande blefvo vanligtvis två tredjedelar af alla segelfartyg, som styrde kurs från utrikes ort till Nevan, liggande i Kronstadt för att lossa och intaga ny last. Redan under det första seglångsåret har knappt hälften af de ankommande fartygen stannat i Kronstadt, och man tar för gifvet, att under det andra året endast en tredjedel af fartygen skall söka in i Kronstadts hamn, medan alla de andra skola gå genom kanalen upp till huvudstaden. Enligt uppgift från tullstyrelsen har intet enda svenskt, holländskt, franskt eller ryskt fartyg under innevarande år visat sig i Kronstadt; alla ha de gått ända upp till Petersburg. de mindre genom det vanliga farvattnet, de större genom sjökanalen, hvarigenom en mycket betydlig tidsbesparing vinnes.

Tjenstledighet och förordnanden. Kronolänsmännen i Lavansaari och Joutseno distrikt Thure Broman och C. L. Henrikson hafva undfått sex veckor tjenstledighet hvarjämte e. o. landkanslisen R. Lemberg och kronolänsmannen J. Lind förordnats att deras befattningar under tiden handhafva.

Allmänna beivllningen har under 1885 inbringat statskassan 1,026,779 mk, hvartill ytterligare komma restanter från föregående år 8,041 mk, eller således inalles 1,034,820 mk. (Officiella bladets totalsumma lider påtagligen af ett tryckfel.)

Stadens hyrkuskar har ej heller i senaten, der de besvärat sig öfver guvernörens resolution, vunnit befrielse från eller ersättningsskyldighet för dem ålagd dejourerings-skyldighet.

M. M. i Stockholm. Den finska sångarkörens uppträdande i Stockholm relateras nu äfven af utländska tidningar, och detta med allt det beröm, som i svenska blad yttrades om körens prestationer. Den samma identifieras emellertid som „akademiska sångföreningen i Helsingfors“ — en utmärkelse som a-

kademiska sångföreningen säkert icke drömt om, men som den har att tacka M. M:s -- mössor för.

Konst. I den i Berlin utkommande Deutsche Illustrirte Zeitung ingår ett i dubbelfolio format utfördt lyckadt träsnitt af Edelfelts tafla „En gudstjänst i skären“.

Vår landsman, löjtnant v. Willebrand, har åter vunnit två första pris vid senaste kapplöpningen i Peterhoff, den 11 innev. juli.

Vid dragning i går af första ryska premiälånet af 1864 utföllo följande numror:

Högsta vinsten 200,000 rubel å n:o 10875/93; å 75,000 rubel n:o 11530/5; å 40,000 rubel n:o 14896/33; å 25,000 rubel n:o 8792/39; å 10,000 rubel n:r:s 19919/17, 8885/15, 10074/28; å 8,000 rubel n:r:s 3260/7, 14918/13, 17220/14, 1646/49, 6857/49; å 5,000 rubel n:r:s 6847/26, 13644/39, 12901/8, 2354/28, 1789/13, 6911/19, 3743/2, 12309/8; å 1,000 rubel n:r:s 20000/12, 2773/45, 3874/15, 2095/15, 6045/6, 14932/45, 9130/6, 17293/6, 19057/12, 6800/28, 7011/28, 18392/31, 5073/42, 2533/42, 994/49, 8998/15, 13799/22, 14958/4, 2379/3, 14056/3.

En mjölkboda, sådan hr R. Lydecken har inrättad här i staden, har han äfven inrättat på sin villa i det s. k. „Pikruki“ (Beckbruket). Man får där färsk och god mjölk och grädd, färskt smör, färsk ägg och färskt bröd, som dagligen hemtas från staden, utom annat som personer, hvilka be så godt som på landet, stundom äro i behof af. Det är en god anordning af hr L. för alla de många resande familjer och andra, som ha sin sommarvistelse i „Pikruki“, och de torde också vara honom tacksam derför. Äfven tyckes, enligt hvad vi sett, butiken vara ganska väl anlad, i synnerhet af resandena öster ifrån. „Pikruki“ är också, enligt vår åsigt, ett bland de vackrare ställena på Monrepos område och saknar nästan aldrig sommargäster.

Af Svenska biblioteket har 53 häft. utkommit, utgörande femte häftet af afdelningen II om *Jorden och människan*.

Maria Backlund har numera genomgått sitt fängelsestraff och i går ställts på fri fot. En för hennes elände och förblindelse deltagande familj har tillsvidare tagit hand om henne.

I Kron St. Annæ uppträdde i går ett sällskap sångerskor och clown. Publiken hade mycket talrikt infunnit sig, men syntes synbarligen föga tillfredställd med prestationerna, hvilka äfven voro tarfliga.

Rättelse. Notisen om fadersmördaren *Porkkas* död i gårdagens blad var

oriktig, ty *Porkka* skall befinna sig vid bästa hälsa i fångelset.

Finnar i rysk tjenst. Utnämnd: den 10 (22) juni, konsultative ledamoten i öfverartilleristyrelsens artillerikomité, konferensledamoten och professor emeritus vid Michailoffska artilleriakademien, generallöjtnanten vid fältfot artilleriet Axel Gadolin till beständig ledamot af ofvannämnda artillerikomité, med kvarstående vid öfriga af honom innehafda befattningar. — Transporterad: den 26 juni (8 juli) löjtnanten vid 9:de reserv infanteri (kader) bataljon Lars Magnus Wladimir Glansenstjerna till 12:e reserv inf. (kader) bataljon.

Diverse inhemska notiser.

Af Storfurstendömet Finlands Författnings-Samling för år 1886 har n:o 20 utkommit innehållande: Hans Kejsersliga Majestäts Nådiga Kungörelse angående sågningsavgiftens erläggande i Finland under ytterligare fem år. Gifven i Helsingfors den 19 juni 1886.

Hans Kejsersliga Majestäts Nådiga Kungörelse, angående exporttull på sågtimmer och annat osågadt gröfre virke. Gifven i Helsingfors den 19 juni 1886.

Hans Kejsersliga Majestäts Nådiga Kungörelse, angående debitering, uppbörd och redovisning af sågningsavgiften. Gifven i Helsingfors den 19 juni 1886. (F. A. T.)

En idrottslästafven kommer allt at Wasa gymnastikförening föranstaltas i Wasa i början af instundande septem-ber. De närmare bestämmingar, föreningen för täfingen velat uppställa, framgå ur en „uppmärksamhet“ till den kringliggande nejdens manliga ungdom som af föreningen utfärdats. (Wbl.)

Politiska nyheter.

Gladstones nederlag.

Gladstones förmodade nederlag har nu blifvit ett faktum. Af 572 val har mer än hälften tillfallit de konservativa allena, och med de 64 dissidenterna hafva de redan 16 röster mera än de behöfvat för majoritet i det nya parlamentet, medan Gladstone, som med parnelliterna förfogade i det senaste parlamentet öfver 420 röster, för närvarande har tillsammans med dem endast 220 röster, således 70 mindre, än de konservativa allena. Och betecknande är det, att just massorna, hvilka Gladstone så smickrat, lemnat honom i sticket, såsom t. ex. i London, hvarest ett antal förstäder med talrik arbetarbefolkning, som förr höllo med honom, nu förklarar sig mot honom. Sällan har den sjelftillit, med hvilken han gick i valkampen, så bittert hämnat sig på honom som nu. „Homerule-biller är död, men homerule skall lefva!“ hade han flere

gångar utropat i sina valtal, räknande på sin popularitet bland massorna, men nu är äfven homerule som princip död. De engelska liberala bladen kunna ej ännu finna sig i sin ledares för dem något öfverraskande nederlag och söka förläget efter allehanda förklaringsgrunder, i det de i synnerhet göra dissidenterna ansvariga för nederlaget. Så skriver exempelvis „Daily News“ med bitter ironi:

„Det är intet under att lord Salisbury är i Paris och lord Randolph Churchill i Norge. Det är ej öfverraskande, att de flesta öfrige konservativa ledare hålla sig på afstånd från valkampen. Flere liberala vägran att rösta för liberala kandidater, gynnar ej dissidenterna, utan de konservativa.“

„Pall Mall Gazette“ söker trösta sig dermed, att Gladstone för raskt gått John Bull på lifvet. Det skriver:

„Det liberala nederlaget urartar i en vild flykt. Valen äro helt enkelt farliga. Året 1886 visar liberalismens lägsta vattenstånd i England. Den strömmande floden må vara på vår sida, men det är en tillkommande dags flod. I dag regerar eben, och ingen kan ännu säga, huru långt den skall draga sig tillbaka. Allt hvad man kan se, är att vi fått ett slag, för hvilket sjelfva Gladstone om också engammal behjertad veteran, måste tumla tillbaka. Hans försök, att forcera framgången, har misslyckats. Den gamle mannen menade det väl och riskerade allt för att genomföra homerule utan dröjsmål. Nationen känner sig sårad af att blifva tvungen till skyndsamt; John Bull måste sjelf taga sig tid att godtgöra ett erkänt ondt. Detta är den verkliga betydelsen af vårt nederlag.“

Parnelliterna uttala sig på följande sätt i sitt partiorgan „United Ireland“.

„Vi tro att dessa val förfogades af försynen på samma sätt, som omröstningen öfver andra läsningen af homerule-billen. Skulle denna varit gynsam för oss, så skulle detta varit en olycka i stället för en välsignelse. Billen skulle under sessionen blifvit lagd *ad acta*, engelska angelägenheter skulle framdragits och ministrarna skulle så länge som möjligt afhållit sig från att framtaga skelettet ur skåpet. Men nu kunna inga framsteg ske i England, innan denna fråga är en gång för alla löst. För homerule kan det vara helsosamt, att Gladstone i dessa val led ett nederlag. Det engelska folket skall derigenom grundligare lära känna frågans båda sidor. Vår väntan är att Gladstone åter skall komma till makten. Ett nytt

val skall följa efter detta, ett val, i hvilket den olycksaliga alliansen, i hvilken tories rösta för liberala, när sitt slut och i parlamentet träder ett pånyttfödt liberalt parti, hvars shibboleth är Gladstone och homerule.“

Telegram till Östra Finland.

KISSINGEN den 13 juli. Bayerske ministern Lutz inträffade i måndags i Crailsheim, för att besöka Bismarek.

PARIS den 13 juli. Härvarande ministerråd har beslutit hertigens af Aumale utvisning.

WEISSENSTEIN den 13 juli. Storfursten Wladimir har i dag anländt från Arroküle och emottagits entusiastiskt. På e. m. återvände H. K. H. åter till Arroküle, hvarest storfurstinnan qvadröjt.

Från Ryssland.

Från Dorpat telegraferas under den 12 juli: Tidigt i dag stod estniska föreningen framför storfursten Vladimirs våning. Kl. 11 f. m. var mottagning i universitetets aula, hvarvid alla myndigheterna föreställes för H. K. Höghet. Härpå besökte Högstidensamme Johanniskyrkan och universitetets bibliotek. Kl. 1 egde dejeuner rum, i hvilken omkr. 50 personer deltog. Kl. 4 e. m. afreste det storfurstliga paret från staden.

Från fremmande land.

Negerbarn och kuller i lasten. För icke länge sedan omtalades, att man i en bomullsbäl, som lossades i Liverpool, fann liket af ett negerbarn. Det hade sannolikt legat i bomullen och i den brådska, hvarmed packningen försiggår, kommit med, men att dylikt kan hända äfven med fullväxta människor, skulle man anse omöjligt, och likväl har det skett om än under en annan form. Då ångf. „Lawada“ den 14 april skulle lemna Kurrachee för att gå till London, hade man mycket brådrom ombord med lastningen, emedan det gälde att blifva färdig till aftonhögvattnet. Ändtligen var man klar, och de sista balarne hudar hade i hast firats ned i lastrummet. Kullerne, som hade stufvat godset, sändes i land och mönstrades. Men en, Babazi Chimna, saknades. Förgäfvos sökte man efter honom och antog, att han hade gått sin väg, luckorna tillslötos, och fartyget afgick till Europa; 7 dagar senare nådde „Lawada“ Aden, der en del af lasten lossades. Plötsligt stötte man dervid på den arme Babazi; han

O. mia bella Venezia!

(Öfvers. för O. F.)

(Forts. från n:o 158.)

Men härigenom hade hennes själsuppror likväl på intet sätt blifvit dämpadt; tvärtom hade det om möjligt blifvit förstoradt. Med raska steg skyndade hon sig hem. Der väntade henne en ny beställning. Någon tid förut hade hon för egaren af en stor affär under kolonnaderna vid Markusplatsen visat sina blomsterstudier och han hade nu sändt henne ett på ramer utspändt dyrbart stycke hvit atlas och på den för solfjederen redan aftecknade ytan skulle hon nu måla ett blomsterstycke. Ett sådant arbete kom henne just nu till pass; kanske skulle det lyckas henne att genom ansträngd verksamhet betvinga och förjaga sitt hjertas oro. Derför gick hon äfven med ramen genast in i sin lilla atelier och satte sig till sitt arbete. Men då hon nu genomgick sina blomsterstudier för att utvälja det motif, som kunde lämpa

sig för hennes målning, föll sig valet utomordentligt svårt hvarje studie påminde henne om master Johnson: huru han hade stått vid hennes sida, då hon drog upp bladen och rankan. Då hon träffade på en mörk ros, trodde hon sig höra en hes stämma; här hade han berättat henne om England och om lifvet der, och då hon kom till en yppig gren af ett fläderträd, tyckte hon sig precis se hans frägnande vattenblå ögon titta fram mellan bladen. Hennes hjerta krympte samman, hon kastade studierna åt sidan — nej, nej! ropade det inom henne — och som genom ett trollslag stod åter det glänsande, praktfulla dogepalatset med piazzan och hela det brokiga lifvet för hennes inre syn. Och vid lejonpelareu vid San Marco stod Paolo och såg djupt bedröfvad öfver till henne. Utan att tänka vidare derpå, tog hon blyharts pennan och antydde här och der en linie på atlasen; hon blef ifrigare, och länge varade det ej, innan hon hade utkastat en hel mur af konturer på tyget. Nu grep hon sin pensel och under denna växte formerna fram, reste sig de mäktiga fronterna ha-

stigt. Den ena timmen gick efter den andra, och då solen närmade sig San Maria dei Frari, då stod det färdigt för henne en vy af det skönaste, präktigaste strandparti i hela vida världen. Med klappande hjerta trädde hon ett steg tillbaka — ja, så var det, så strålade Rivian om morgonen i solskenet; det låg blott ett melankoliskt skimmer öfver det hela. Hon kunde ej förhindra det, tårarne kommo henne i ögonen — och med lätta drag skref hon under målningen: „O, mia bella Venezia!“

Men då föll det henne på en gång in, att hon ju hade målat en helt annan bild på atlasen än köpmannen hade bedt. Förskräckt förde hon handen till pannan; huru hade hon till den grad kunnat förglömma sig! Hvad skulle han säga? Skulle han fordra, att hon skulle ersätta det dyrbara tyget? Hon ville genast ha visshet, lade derför ramen in och begaf sig till köpmannen. Denne blef naturligtvis i första ögonblicket något underlig till mods, ty han hade haft en bestämd kund i ögon-sigte med beställningen, men då han nogare hade betraktat det, sade han

ej ett enda förebrående ord; med kännarens skarpa blick hade han strax sett, att Concetta här hade visat sig som den fulländade konstnärinnan. Men detta sade han ej åt henne, ty han är såsom alla afärsmän, en mycket klok man. Han menade blott, att det kanske vid tillfälle skulle lyckas honom blifva af med en sådan solfjeder och innan hon lemnat butiken, hade han redan utställt ramen i fönstret.

Ler stod den knapt en kvart timme. Drottning Margareta, som den gången uppehöll sig i flere timmar här, promenerade genom kolonnaden och då hennes blick föll på målningen stannade hon strax framför butikfönstret. Hon var öfverraskad öfver koloritens naturliga sanning och kände sig lifligt berörd af det svaga vemod som oaktadt sommarpraktens hvilade öfver hela målningen. Också hennes hjerta var ju den gången hemsökt af tung sorg. En mördare hade med dolken i handen trängt in på hennes gemål, på den älskade man, som är allt för henne. Hon hade blifvit på det djupaste skakad, hade först dragit sig tillbaka till ensamheten i Mou-

za och hade nu kommit till det stilla Venedig, hvars älskliga melankoli alltid hade uttalat hennes hjerta. Hon inträdde derför i butiken och köpte målningen och befalte, att den skulle infattas i en solfjeder. Dessutom underrättade hon sig om målarninsans namn och följande morgon lät hon kalla Concetta till sig. Med den huldrika bevägenhet, som vi alla känna, förstod hon hastigt att bortjaga den unga flickans förlägenhet och då hon sedan frågade Concetta om hennes förhållanden och konstnärliska sträfvan, öppnade den stackars flickan sitt hjerta för henne. Då var det en gång för alla slut med hennes nöd och bekymmer. „Nej, nej!“ utbrast drottningen. Concetta skulle ej fara bort från det sköna Venedig och hon skulle ej välja sig någon annan man än den hennes hjerta ästundade. Hvad angick erkännandet af hennes vackra talang, så skulle drottningen sjelf sörja för den; tills vidare beställde hon fyra till fem liknande solfjedar med prospekter af Venedig; hon skulle föra dem åt sina väninnor i Rom.

Som ni nog kan tänka er, flög

var ännu lefvande, men mållös och afmagrad till ytterlighet samt kunde endast genom en rörelse med handen tillkännagifva, att han ville hafva något att dricka. Under läkarens behandling samt tack vare hans ungdom och starka konstitution kom han sig dock och sändes med en annan ångare tillbaka till Kurrachee.

Hans förklaring gick ut på, att medan han i lastrummet stod och arbetade med en bal hudar, firades en annan ned öfver honom. Han klämdes så hårdt, att det var honom omöjligt att frigöra sig, flere balar följde efter, och till följd af bullret och brådskan ombord hörde ingen hans nödrop. Luckorna lades öfver lasten, och det var kolmörkt der nere. Genom att rifva hål på några säckar spanmål, så att säden rann ut, fick han något större plats, men han hade tillräckligt sinnesnärvaro att icke äta af säden för att icke öka den brännande törsten. Denna kunde han endast motverka genom att med en klut torka svetten af sig och derefter suga ur tyget, som lemnade någon fuktighet till följd af den ofantliga hetten i rummet. Stanken af hudarne förorsakade honom svåra lidanden, och då han fans, var hans kropp betäckt med blåsor.

— Den fornpersiska staden Susa, af hvilken numera blott ruinhögar återstår, har på den sista tiden ånyo genomforsats af fransmannen Dieulafoy, hvarvid uppmärksamheten i synnerhet fäst vid den achemenidiska kullen, der under föregående utgräfnings Artaxerxes' stenlejon upptäckts. Lemningarna af det gamla konungapalatset ha nu helt och hållet blottats och bland de föremål som dervid kommit i dagen framhåller Dieulafoy ett präktigt kapital om 30,000 kilograms vikt. Enligt funna inskrifter har palatset uppförts på resterna af ett ännu äldre från Darius' dagar. Äfven dessa rester ha blottats, hvarvid påträffats fragmenten af en beundransvärd fris, hvarå bland annat finnas framställda krigare med lansar i högra händerna, pilkoger på ryggen och kransprydd hufvuden. Man återfinner i dem bilderna af de ryktbara odödlige, hvarom historien talar och som bildade konungarnes konungslivakt. Äfven har man påträffat basreliefer, framtällande fantastiska djur, hvilkas grunddrag lånats från landets fauna och hvilka utmärka sig för arbetets stil och finhet.

En färd till kappseglingen i Helsingfors.

III.

Det var en otur, som synes följa

Concetta hem mer än hon gick. Men då hon kommit in i sitt rum, sjönk hon vanmäktig ned och hennes moder måste lyfta henne på sängen. Der fann jag henne ännu, då jag en timme senare kom till henne; men hon hade likväl redan kommit sig så, att hon kunde berätta mig allt.

Hennes bröllop stod sedan hos mig. Här vid detta bord sutto vi alla glada, och förnöjda och om det då ej ringt utan afbrött i drottning Margaretas öron, är det ej ett spår af sanning i det gamla ordspråket.

Nu har Concetta naturligtvis en stor, vidt känd solfjederaffär; hennes man leder med omtanke den merkantila delen, hon den konstnäriska. I en stor atelier sysselsätter hon många kvinnor och unga flickor, som alla efter hennes anvisning och med hennes hjälp måla solfjedar med prospektet ifrån Venedig, och i hela Italien begagnar man hufvudsakligast blott de venetianska solfjedarerna i Concettas smak, men säkerligen ej allenast af den orsaken, att drottning Margareta föredrager dem framför alla andra.

„Blott ett fel“, slutade värdinnan,

de flesta kappseglingar åt, att Nylandska jaktklubben storartade festregatta äfven skulle ega rum under dåliga vindförhållanden. De resultat, som uppnåddes, kunna därför ej heller betecknas som exponenter för farkosternas seglingsförmåga. Man trodde äfven, att några pris ej heller skulle utdelas, och torde endast de talrikt närvarande gästerna ha bestämt prisdomarene att taga resultaterna för full valuta. Att två af de tre pris, som utdelades, öfverlemnades åt gäster från andra orter, var en artighet, som, det kan jag försäkra den ärade prisnämnden, af dessa fullt senterades.

Men måndagen var inne och dermed dagen för afresan. Det var öfverenskommet, att „Karin“ skulle följa åt de St. Petersburgska jaktarna samt Fredrikshamn-jakten „Hero“, för af den frejdade båtkonstruktören och segelvännen hr Lindblad, han med den säkra sjömannahanden och blicken, vår måhända främste båtförare bland amatörer. Vi skulle träffas kl. 5 e. m. å paviljongen. Hr L. och jag voro äfven på platsen, men Petersburgarne hade redan lättat ankar. Vinden skralnade äfven alltmer, tills sjön vid 7 tiden var lugn som en spegel. Beslöt då att invänta aftonbrisen, hvilken hr L. lofvade att skulle infinna sig under qvällen. Kl. 10 började det äfven att fläga och kl. 11 blef segling möjlig. Vi klingade därför med Helsingforsarne till afsked, gingo ombord, lättade ankar samt styrde österut genom Hästnäs sund. Vinden var dock fortfarande mycket svag, hvarför vi beslöt att förena „Karin“ och „Hero“ med en tross samt sålunda sällskapa. Under en sakt framfart vandrade vännerna från „Hero“ öfver till „Karin“ och här tillbragtes några angenäma timmar under skämt och glam och under gemensam skaffning. Då vi emellertid kommit ut för vidare vatten och vinden något tilltagit med sakta dyning, kastades åter loss, tills Pellingesund kunde observeras i fjerran, då vi åter lade tillsammans. I början af sundet seglade vi äfven upp två af de Petersburgska jaktarna „Gogo“ och „Jubilej“, hvarefter vi alla fyra lade i land för att förstärka våra vattenförråd. „Karin“ och „Hero“ fortsatte dock snart åter förenade färdan — denna gång var jag ombord på „Hero“ — tills vinden, då vi lemnat Pellingesund bakom oss, gick öfver till sydväst, stadgade sig samt derigenom förutspådde en frisk kul-tje längre fram på dagen. Så skedd äfven, och för att hinna fram — „Hero“, till Fredrikshamn och „Karin“, till Wiborg — tillsatte „Hero“, bredflock och Karin speanaker. Med

detsamma var det äfven klart, att den snabbfotade „Karin“, skulle få skyndsamt samt lemna sin följeslagarinnas. Så blef äfven fallet och efter två timmars seglats skyttade „Hero“ blott som en hvit segelmasa vid horisonten, ehuru äfven „Hero“ jagade undan med mer än 7 knops fart.

Vinden tilltog alltmer och begynte vräka upp sjö. Redan vid Skarvens sydprick doppade „Karin“ hela sin klyfvarbom jemte stagegelslikena i vågorna och då sjön äfven började slå in öfver backbrädet i aktern samt lossade förtöjningarna, hvarmed jullen var fästad tvärs öfver aktern, nödgades vi, för att ej få vår julle sönderslagen, åter stic-karna den på släp i sjön. Farten var nu ypperlig, men så bar „Karin“ äfven en anseelig massa duk: stor-segel, topp, klyfvar och fock samt den kolossala speanaker. Genom att hålla speanaker så mycket som möjligt till väders, fingo vi äfven vind i stageglerna. Sålunda länsade vi framåt, och hvarje segel, som blott kunde ses vid horisonten, voro vi säkra om att snart uppnå och förbisegla. De långa passen emellan Pellinge—Pyttis—Fagerö och Kirkkosaari passerades inom mycket kort tid och det såg ut, då vi middagstiden voro på höjderna af Fredrikshamn, som om vi i god tid på aftonen skulle vara framme i Wiborg.

För att åter från Kirkkosaari komma in i farleden på andra sidan Fredrikshamn nödgades vi taga kurs på kortet samt styra efter kompass. Densamma, påverkad af jernet i skutan, förde oss dock några streck längre ostvart från farleden, hvarför vi måste stryka speanaker, helst „Karin“ pressad af den stora segelmassan äfven började gräfvade fören ned i sjöarna, hvilka här gingo mycket långa och höga. För half vind seglade vi därför åter in i farleden och fortsatte så färdan, tills Stora fiskaren kunde observeras i fjerran. Vinden började småningom blifva rätt hård, så att „Karin“ t. o. m. utan speanaker tog sjö öfver fören. Den vackra sommardagens leende färg efterträdades äfven af en dyster höstatts skugga. Vid horisonten i vester hade nämligen småningom samlat sig en tung molnvägg, som än tätade än lättade och som märkbart drog sig åt sydväst. Ett oväder var tydligen i annalkande. Frågan var blott: när skulle det bryta löst?

De båda matroserna (hr G. hade redan på morgonen med taget, nödgats återvända till Wiborg) sågo på hvarandra och sågo på den hotande molnväggen. De väldiga sjöarna med deras skummande kammar framträdde ej heller för dem lugnande i den halfskymning, som rådde. Då med detsamma — vi nalkades Lilla fiskaren — en lättare by något krängde skutan, trodde jag, att ovädet skulle bryta löst hvarför order gafs om toppens strykning med klart fi-kefall. Det var dock onödigt, ty några regndroppar, som begynte att falla, öfvertygade mig snart om, att vi hade god tid såväl till det ena som det andra och att inga svåra byar voro att vänta. Det är en gammal erfarenhetssats från sjön, att då molnen hänga tunga och orörliga vid horisonten, utan att röra sig snabbt samt härunder liksom slitas i trasor, kan man lugnt invänta regnet. Inga byar komma, men väl tilltager vinden småningom och måhända till full storm.

Säkert och lugnt seglade vi äfven in i Wiborgska viken förbi Kroserort, ehuru vinden fortfarande tilltog och sjön började bli allt oroligare. Att det artade sig till storm var tydligt, men af den stormen skulle vi föga beröras. I becksvarva mörkret passerades Tuppuraansari udde, och då blåste det redan en bottenrefvad kulje. En stund senare lågo vi väl förtöjda i Trångsund. Regnet smattrade på kajut-

Slut.

taket och blåsten pep i vanter och tag, men då lågo vi redan slumrande på våra britsar. A. S.

Handel och Sjöfart.

Smörmarknaden.

(Från Johnsen & Jørgensen.)

London den 2 juli.

Den förflytna veckan medförde ingen väsentlig förändring i marknaden, som stod fast till de reguliera priserna. Säljarene höllo ej mycket på sin vara, då ett snabbt saltande af smöret på grund af dess mindre hållbarhet var nödvändigt. Priser-na voro:

för finaste danska smör . . . 90—95 per 51 kgr.
för fint danskt smör 80—84 „ „ „
för finaste norskt-svenskt smör . 84—86 „ „ „
för fint norskt-svenskt smör . 75—80 „ „ „
för danskt ordi-närt 70—76 „ „ „

Värdet har varit mycket vackert och varmt.

Skeppslista.

Utklarerade:

Den 13 Juli. Finska skon. Evert, J. A. Isaksson, St. Valery, bräder o. battens, af Gustaf Cederberg & Co.; norska barken Diamant, E. S. Andersen, Köpenhamn, bräder, af Hackman & Co.

Efämerider.

14 juli.

Kung Kristian I, jemte rikens råd håller rådsteting på Åbo slott 1463. Arvid Stålarms amiral i Finland 1584. Skärmytsling vid Rautus kyrka 1656. Slag vid Lappo 1808. Herman Henrik Wærnhjelm död 1830.

Sammanträden.

Fördringsegarene i Handelsfirman Becker & Blohms samt Handlanden Bruno Beckers konkurs beagade sammanträda Måndagen den 26 innevarande Juli månad klockan 6 eft. m. å Societetshuset i denna stad i det afseende 101 § i gällande konkursstadga omförmåler samt för att besluta

Ostra Finlands följetong för utklipp.

ga andan. De satte sig på en af de stenbankar, som vid denna tid voro med korta afstånd anbragta vid byggnaderna.

„Heliga jungfru“, sade Tessa, „jag är glad öfver att vi kommit bort från alla kvinnor och karlar, men jag var ej alls ängslig, ty ni ville ju taga mig med er“.

„Söta lilla Tessa“, sade Tito leende, „huru kan det komma sig att du känner dig så trygg med mig?“

„Det är för att ni är så vacker — såsom sådana, som komma från paradiset — de äro allesamma goda“.

„Det är länge sedan du åt frukost, Tessa“, sade Tito, då han fick sigte på några bodor, der man sålde frukt och kakor, i närheten, „är du hungrig?“

„Ja, det tror jag nog — om ni vill hafva något med“.

Tito köpte några aprikoser och kakor och lade dem i hennes förkläde.

„Kom“, sade han, „låt oss gå till Praton, så vägar du väl nog gå resten af vägen allena“.

„Men ni skall äta något med“, sade Tessa, i det hon lydigt reste sig.

„Vi få väl se“, sade Tito högt och till sig sjelf sade han: „Här är en liten contadina, som kunde inspirera en till en bättre idyll än Lorenzo de' Medicis Nencia da Barberino, som Nello vännar äro så hänryckta öfver. Om jag ändock vore en teokrit eller hade tid att samla mig nödig erfarenhet på sådana onyttiga promenader som denna. Nu är olychan ju emellertid skedd — jag har redan försiakat mig så länge, att en half timme till hvarken gör till eller ifrån. Det är en söt, liten dufva“.

„Vi ha en trädgård och fullt upp med päron“, sade Tessa, „och två kor utom mulåsnorna. Jag håller så mycket af dem, men patrigno är en stygg man. Jag skulle önska, att mor icke hade gift sig med honom. Jag tror, att han är elak: han är mycket ful“.

„Och ger din mor honom lof att slå dig, din lilla stackare? Du sade, att du var rädd för att få stryk“.

„Ack mor grålar sjelf på mig; hon håller mer af min lilla syster och tycker, att jag ingenting gör. Det är ingen, som talar vänligt till mig, utom pievanon (socknepresten), då jag går till skrift. Och folk på mercaton gör narr af mig och skrattar åt mig. Ingen har någonsin kysst mig och talat så till mig som jag talar till min lilla syster, för att jag håller så mycket af den“.

Det tycktes ej ha gått upp för Tessas medvetande, att det förgävt nägon förändring med Titos yttre, sedan den morgon, då han bad henne om mjölk och att hon nu såg ut som en person, inför hvil-

Romela.

40.

om sysslomännens arvode och handlägga andra tilläfventyrs förekommande ärenden. I enlighet med konkursstadgans föreskrift få frånvarande borgenärer nöjas åt de närvarandes beslut. Wiborg, den 5 Juli 1886.

Sysslomännen.

Fördringsegarene i Handlanden Robert Lindenvälds konkurs kallas härmedelest till sammanträde å Handelsfirman F. W. Mielck & Compas kontor i Wiborg Lördagen den 31 Juli 1886 kl. 6 e. m. för att besluta angående samtliga massan rörande angelägenheter och ärenden, hvarjemte erinras att frånvarande borgenärer få åtnöjas med de närvarandes beslut. Wiborg, den 6 Juli 1886.

På Sysslomännens vägnar: Th. Mielck. H. Erikson.

Auktioner.

Medelst offentlig auktion försäljas härstades Onsdagen den 14 Juli kl. 4 e. m. omkring 300 flaskor rödvin och några ankare sherry, tillhöriga Handelsfirman Becker & Blohms konkursmassa, samt en karusell i fullt skick äfvensom en arbetskärra och hvarjehanda annan lösegendom. Karusellen kan ses i gården N:o 99 vid Bockgatan i St. Petersburgska förstaden. Wiborgs stads auktionskammare, den 12 Juli 1886.

Ex officio: K. WIKBERG.

Medelst offentlig auktion, som fördrättas Fredagen den 16 innevarande Juli kl. 3 e. m. å ångbåten „Trångsunds“ landningsbrygga i Trångsund (Uuransaari) försäljes till den mestbjudande 6 fat ur hafvet bergad utländsk petroleum, hvarom huggade spekulanter härigenom underrättas. Wiborgs tullkammare, den 13 Juli 1886.

H. Avellan. K. L. Lindström. t.f.

TILL SALU.

NU INKOMNA:

Starka Hängmattor

från 8 mk 50 p. till högre priser, hos

Starckjohann & C:o.

Angprepareradt benmjöl,

prima qvalité, till billigt pris, hos

Otto Spranger.

A Hiekka brädgård

säljas af

Raivola sågs tillverkning

Hel- och half-spontade hyflade bräder och plankor.
Fönster och dörr lister.
Ohyflade bräder och plankor af skilda slag.
Staket spjel.
Lådbräder (endast på beställning).
Prof på hyflade bräder kunna ses och aftal om beställningar träffas å
C. Rosenius jr kontor.
Torkelsgatan n:o 17.
Ingången från Smedjegatan.

Collan Olja,

öfverträffadt konserveringsmedel för skodon, försäljes hos
A. ALBRECHT & Co.

En ny, välbygd roddbåt säljes billigt genom
Gustaf Nyquist,
& Hr O. Cloubergs kontor.

Tammerfors utmärkta asfalt-
fält, hos
Clouberg & Co.

Af Reddaways**Bomullsremmar**

nu inkommet ett stort, välsorterat lager. Prisen billiga. Vid partiköp rabatt!

E. F. GALLÉN.

Agent för Östra Finland för
Reddaways maskinremmar.

MÖBEL

af utmärkt arbete
försäljes till sex o-
lika rum billigt
samt äfven skildt. **S:t Petersburg.** Fon-
tanka, emellan Grafskaja och Scherbakoff-
skaja gatorna N:o 54, qv. 83. Parad ingång.

Utbjudes hyra.

Uthyras från den 1 Augusti ett
kvarters om 5 rum, kök och tam-
bur, Kejsaregatan N:o 94/95.
I. ADARIDY.

Nu genast: I Wiborgska förstaden, Pehrsgatan, en gård med en lokal om 5 rum, tambur och kök med nödiga ut-
hus, stall, vagnslider, iskällare, tvättstuga
samt stor trädgård att fritt disponeras. —
Pris 1,200 mark. Närmare å detta blads
tryckeri.

Tjenstsökande.

Brännmästaren G. J. Neymann, som kan
bränna 36 kannor af en matta och stäl-
ler för sig penningeborgen, söker plats på
bränneri. Adress: C. Петербурга, Ман-
жарский рынок 7 дома, домъ № 15, кв. № 6.

DIVERSE.

Från den 1:sta September emottas
gas 2:ne skolgossar eller skol-
flickor i kost och kvarter hos
Kapten Axel Liljus.

4:de upplagan

af

**Finlands
HANDELSKALENDER**

är under utarbetning för att mot
slutet af detta år utgifvas. An-
nonser införas för 20 Fmk å hel
och för 12 Fmk å half sida. —
Uppgifter öfver firmor och deras
namnteckningar emottagas med
tacksamhet samt införas gratis
liksom i tidigare upplagor.

Åbo, den 4 Maj 1886.

Victor Forselius.

(Å. T. 3, 30)

Förloradt.

Den 6 Juni qvarglömdes
å ångbåten Finland vid
dess ankomst till Wiborg en pert-
korg, märkt F., innehållande till det
mesta Piano Noter jemte antecknin-
gar och böcker.

20 mark utlofvats åt den som om
det förlorades återfinnande kan lemna
upplysning till

Stationsinspektör **Niklander.**

Wiborg.

Joensuu—Wiborg—Björkö—S:t Petersburg.**Ångfartyget WÄINÄMÖINEN,**

Kapten Alfred Silfverberg,

underhåller kommunikation emellan JOENSUU, WIBORG och S:t PETERS-
BURG, med anlöpande af Wuokala, Enonkoski, Oravi, Nyslott, Puumala,
Willmanstrand och Björkö, medtagande passagerare och fraktgods.

Afgångsdagarna blifva:

	Juli.	Augusti.	September.
Från Joensuu till Wiborg den . .	4, 14, 24	3, 12, 22	1, 12, 22
kl. 6 om morg.			
Wiborg till S:t Petersburg, med anlöpande af Björkö, den . .	5, 15, 25	4, 13, 23	2, 13, 23
ej förr än kl. 5 om aft.			
S:t Petersburg till Wiborg, med anlöpande af Björkö, den . .	10, 20, 30	8, 17, 27	7, 17, 28
kl. 2 om morg.			
Wiborg till Joensuu den . .	1, 11, 21, 31	9, 18, 28	8, 18, 29
klockan 5 om morg.			

Obs.! Fartyget afgår hvarje resa från Willmanstrand till Jo-
ensuu samma dag som från Wiborg, straxt efter aftontågets ankomst.
Närmare meddelas af Herrar Parviainen & Co i S:t Petersburg,
J. Hoffmann i Wiborg och Petter Parviainen i Joensuu.

Joensuu—Wiborg—Björkö—S:t Petersburg.**Ångfartyget KALEVA,**

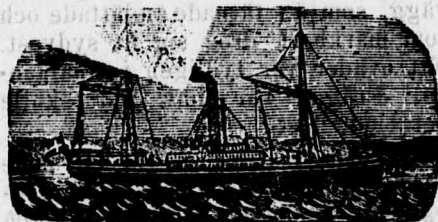
Kapten K. T. Hägglund,

underhåller kommunikation emellan JOENSUU, WIBORG och S:t PETERS-
BURG, med anlöpande af Wuokala, Enonkoski, Oravi, Nyslott, Puumala,
Willmanstrand och Björkö, medtagande passagerare och fraktgods.

Afgångsdagarna blifva:

	Juli.	Augusti.	September.
Från Joensuu till Wiborg den . .	1, 10, 20, 29	8, 17, 26	5, 14, 23
kl. 6 om morg.			
Wiborg till S:t Petersburg, med anlöpande af Björkö, den . .	2, 11, 21, 30	9, 18, 27	6, 15, 24
ej förr än kl. 5 om aft.			
S:t Petersburg till Wiborg, med anlöpande af Björkö, den . .	6, 16, 25	3, 13, 22, 31	10, 19, 29
kl. 2 om morg.			
Wiborg till Joensuu den . .	7, 17, 26	4, 14, 23	1, 11, 20, 30
klockan 5 om morg.			

Obs.! Fartyget afgår hvarje resa från Willmanstrand till Jo-
ensuu samma dag som från Wiborg, straxt efter aftontågets ankomst.
Närmare meddelas af Herrar Parviainen & Co i S:t Petersburg,
J. Hoffmann i Wiborg och Petter Parviainen i Joensuu.

Ångfartyget

SALAMA,

Kapten A. Sipari,

kommer under innevarande seglation att
underhålla reguliera turer emellan JOEN-
SUU, WIBORG och S:t PETERSBURG, anlö-
pande på fram- och återresan Enonkoski,
Oravi, Nyslott, Puumala, Willmanstrand och
Björkö, medtagande passagerare och frakt-
gods.

Afgångstiderna äro:

	Juli.	Aug.
Från Joensuu till Wi- borg kl. 6 f. m. . .	3, 13, 22, 31	10, 19, 29
Från Wiborg till Pe- tersburg e. m. . .	4, 14, 23	1, 11, 20, 30
Från Petersburg till Wiborg f. m. . .	9, 18, 27	6, 15, 24
Från Wiborg till Jo- ensuu kl. 5 f. m. .	10, 19, 28	7, 16, 25

Närmare upplysningar meddelar kaptenen
ombord, äfvensom herrar A. Uimonen i Jo-
ensuu, Parviainen & Co i S:t Petersburg
samt i Nyslott

And. Auvinen.

Nyslott i Maj 1886

Direktionen.

Obs.! Fartyget afgår från Willman-
strand uppat samma dag som från
Wiborg, genast efter tågets ankomst.

De snabbgående och välinredda

Ångfartygen

BJÖRNEBORG,

Kapten A. M. EKBLAD,

och

SVEN DUFVA,

Kapten C. P. ERIKSON,

underhålla under innevarande segla-
tion regelbunden kommunikation e-
mellan Wiborg och Helsingfors,
med anlöpande af Fredrikshamn, Kot-
ka och Lovisa.

Afgångsdagarna blifva från änd-
stationerna hvarje Tisdag, Torsdag
och Lördag morgon kl. 2.

Närmare meddelar

F. Michelson.

Det snabbgående och väl inredda

Ångfartyget

OULU,

Kapten Herman Eklund,

afgår reguliert hvarje Onsdag mor-
gon från Helsingfors till Peters-
burg, med anlöpande af Lovisa,
Kotka, Fredrikshamn o. Wiborg samt
retour från Petersburg hvarje Lör-
dag afton kl. 6, med anlöpande af
samma orter, medtagande passage-
rare och fraktgods.

Från Wiborg afgår båten till Pe-
tersburg hvarje Torsdag morgon kl.
2 och till Helsingfors hvarje Söndag
förmiddag kl. 8. Närmare meddelar

F. Michelson.**Ångfartygen****KONKORDIA,**Kapten J. R. Ignatius,
och**SAVOTAR,**

Kapten A. Klami,

göra under seglationstiden reguliera
turer emellan Kuopio—Will-
manstrand—Wiborg, med
anlöpande af Leppävirta, Taipale,
Nyslott och Puumala.

KONKORDIA afgår:

Från Wiborg hvarje Torsdag kl. 7
morgon.

Willmanstrand hvarje Torsdag
ej före kl. 8 om afton.

Kuopio söderut hvarje Söndag
kl. 8 morgon.

SAVOTAR afgår:

Från Wiborg hvarje Lördag kl. 7
morgon.

Willmanstrand hvarje Lördag
ej före kl. 8 afton.

Kuopio söderut hvarje Onsdag
kl. 8 morgon.

Biljetter säljas endast ombord.
Närmare meddela Herr W. Mol-
dakoff i Kuopio och i Wiborg

F. Michelson.

OBS.! Af förekommen an-
ledning inhiberas
ångf. KONKORDIAS turer från
Wiborg Torsdagarna den 8 och
15 Juli.

Ångbåtsurer.

Turer på Trängsund

tillsvidare.

Alla hvardagar:

från Wiborg	från Trängsund
kl. 7 f. m.	kl. 1/2 9 f. m.
1 1/4 e. m.	1/2 10 "
4 "	3 e. m.
6 "	8 "
Alla helgdagar:	
kl. 6 f. m.	kl. 1/2 8 f. m.
2 e. m.	8 "
4 "	4 e. m.
7 "	1/2 9 "

Turer på Juustila

tillsvidare

Alla hvardagar:

från Wiborg	från Juustila
kl. 9 f. m.	kl. 1/2 9 f. m.
2 e. m.	1/2 4 e. m.
6 "	9 "
Alla helgdagar:	
kl. 9 f. m.	kl. 1/2 8 f. m.
2 e. m.	1/2 4 e. m.
6 "	9 "

Turer på Rättjärvi

tillsvidare.

Alla dagar:

från Juustila	från Rättjärvi
kl. 1/2 11 f. m.	kl. 2 e. m.
3 1/4 e. m.	7 "

Turer på Säkkijärvi,

med anlöpande af

Trängsund, Tervajoki, Niemenlauta, Nisa-
laks, Wilaniemi och Wilajoki.

Alla hvardagar:

från Wiborg	från Wilajoki
kl. 4 e. m.	kl. 7 f. m.
Alla helgdagar:	
kl. 4 e. m.	kl. 1/2 6 f. m.

Turer på Mäsklake,

med anlöpande af

Hortana, Libaniemi, Nöke, Niemelä,
Waahtola och Römpötti.

Alla hvardagar:

från Wiborg	från Mäsklake
kl. 3 e. m.	kl. 7 f. m.
Alla helgdagar:	
kl. 3 e. m.	kl. 6 f. m.

Otto Spranger.**Ångbåt uthyres**

till lusturer, flyttning m. m. Om vilkor
kan öfverenskommas å ångbåtskontoret vid
fiskarstranden härstädes.
Wiborg den 8 Maj 1886.

Otto Spranger.**Beskrifningar.**

Annonser, som införas i „Östra
Finland“, kunna efter öfverenskom-
nelse äfven införas i Helsingfors
Dagblad, Nya Pressen, Finland, Åbo
Underrättelser, Åbo Tidning, Kotka,
Björneborgs Tidning, Wasabladet o.
Uleåborgs Tidning samt i alla finska
tidningar emot erläggande af 10 p.
pr petitrad.

Wiborg. Östra Finland

1886.

ken hon borde göra bruk af sitt lilla förråd af vördnadsfulla ord och
later. Han hade gjort ett helt annat intryck på henne än någon an-
nan människa, hon sett och olikheten var så stor, att hon icke kom att
tänka på enskildheter. Hon lade ej märke till, huru han var klädd,
han var för henne helt enkelt en röst och ett anlete, och hade kommit
ned från paradiset till en verld, der de flesta, hon kände, voro hårda
och stränga och hon talade med så litet förbehåll, som om han varit
ett fantasifoster, aflad af hennes egen ömhet och af solskenet.

De hade nu nått preton, som på den tiden var en stor öppen
plats inom murarne, der den flerentiska ungdomen bedref sin älsklings-
sport calcio — ett slags bollspel — och andra idrotter.

Denna middag var det stilla och öde ända fram till porten, vid
hvilken i anledning af kapplöpningen ett tält blifvit rest. Vid denna
öppna plats stannade Tito och sade:

„Nå, Tessa, nu blir du väl ej ängslig, om jag går från dig och
låter dig gå resten af vägen allena? Addio. Skall jag komma och
köpa en bägare mjölk af dig på mercaton i morgon tidigt för att för-
vissa mig om, att du kommit väl hem?“

Han tillade denna fråga i en lugnande ton, då han såg att ett
bedröfvadt uttryck åter lade sig öfver hennes anlete. Hon svarade ej
strax, utan såg ned på sina aprikoser och kakor i sitt förkläde. Sedan
såg hon åter upp på honom och sade i en klagande ton:

„Jag trodde, att ni skulle vilja hafva något med, och att vi
skulle sitta under ett träd utanför porten och äta dem tillsammans.“

„Tessa, Tessa, du förlöder mig, din lilla hexa“, sade Tito, i det
han kysste henne på båda kinderna. „Jag borde för länge sedan ha
varit i Via de'Bardi. Nej, nu måste jag gå, nu är det ingen fara mer.
Nå, så skall jag då taga en aprikos. Addio.“

Han hade redan gått några steg från henne, då han sade de si-
sta orden. Tessa kunde ingenting säga, hon var blek och nära att
brista i gråt, men hon vände sig om, som om hon kände, att allt hopp
var ute för henne, och började gå framåt, hvarvid hon med så föga
omsorg höll i sitt förkläde, att aprikoserna började falla ut.

Tito kunde ej låta bli att se efter henne, och då han såg, huru
gråten åter trängde fram och att aprikoserna trillade längs vägen, kun-
de han ej låta vara att gå efter henne och taga upp dem. Det kändes
svårt för honom — han var långt från Via de'Bardi och mycket
nära Tessa.

„Nå din lilla narr“, sade han, i det han uppsamlade aprikoser-
na. „Håll upp att gråta, så skall jag följa dig och så skola vi sätta
oss under trädet. Jag kan ej lida att se dig gråta: men engång må-
ste jag ju gå ifrån dig, det inser du nog.“

Dermed följde han henne. Strax utanför porten funno de en stor